

TOTEM

č.5/ roč. X

ÚVODNÍ SLOVO

S novým školním rokem přichází i další číslo našeho občasníku. Bohužel přestávám mít pro tento oběžník čas a inspiraci. Na druhou stranu ale nechci, aby tento oběžník po skoro 11 letech úplně skončil. Ukončuji tedy ankety „téma čísla“ a „rozhovor s...“, který jsem střídal s „otázkou totemu“. Pokud se nenajdou nějací dobrodinci, kteří by tyto rubriky obnovili, tak Totem bude nadále „pouze“ zpravodaj o dění ve středisku. Doufám, že se nějací dobrodinci najdou a pošlou alespoň jeden článek na emaily uvedené v tiráži, budu jen rád. Věřte mi, tyto řádky píši se slzami v očích a opravdu nechci, aby tento oběžník skončil úplně, a proto se ho budu snažit udržet alespoň v tomto rozsahu. Teď už vám přeji příjemné počtení. ALBI

OBSAH TOTEMU

Úvodní slovo a obsah Totemu	2
Tábor Meďátek	3
Tábor světlušek	5
Tábor vlčat	7
Tábor Slunečnic a Mohykánů	9
Slovo závěrem a tiráž	10

TÁBOR MEĎÁTEK

Jak už je milou, dobrou tradicí, náš oddíl se v létě vypravil na týdenní tábor do Mastů. Anebo lépe řečeno do Šmoulí vesničky. Klid naší vesničky ale narušoval nechvalně známý Gargamel. Hned první večer jsme ho vysledovali a dozvěděli se, že chce šmouly pochytat a uvařit si je. Proto jsme bleskově svolali Šmoulí radu, abychom se poradili, co s tím. Jediná možnost, jak se zachránit před spáry Gargamela a jeho pomocníků, byla být dobrými šmouly. Gargamel si totiž, jak je dobře známo, pochutná jen na zlých a špatných šmoulech. Proto jsme nejen složili šmoulí přísahu, že budeme šmoulózní – poctiví, přátelští a celkově dobří,

ale také jsme se dohodli, že každý večer do setmění budou nejstarší šmoulové hlídat tábor. Abychom se stali dobrými šmouly, celý tábor jsme také plnili šmoulí výzvy, např. při stezce odvahy jsme překonali šmoulu Strašpytla atd. Každý den nás také navštívili 2

šmoulové, kteří nás něčemu novému naučili, nebo od nás naopak potřebovali pomoci. Se šmoulou Cihličkou jsme stavěli ztraceným šmoulům domečky v lese, Farmářovi jsme pomohli spočítat jeho zvířata, uspořádali jsme si také Šmoulympiádu, zkrátka měli jsme pořád dost napilno. A tak není divu, že se nám nepodařilo po celý tábor uhlídat Šmoulinku, na kterou měl Gargamel největší zálsk. Ale protože jsme správní, odvážní šmoulové, Šmoulinku se nám podařilo ze spáry Gargamela dostat zpátky. A jelikož jsme se nezalekli ani náročné cesty do Gargamelova doupěte (vodou, houštím, přes všemožné překážky a

nástrahy), ani Gargamela samotného, Taťka Šmoula nás odměnil za pomoc Šmoulinec v nesnázích, za naši odvahu a za to, že jsme skutečně dobří šmoulové, parádním šmoulím pokladem.

Tolik o našem táborovém tématu. Ale nebojte, na to, že jsme na skautském táboře, jsme nezapomínali. Slavnostní nástupy ve

skautských krojích, chození na dříví, táborové ohně, výlet, les, příroda... Nic z toho nesmělo na našem táboře chybět. Ostatně však to znáte sami dobře, jak to na skautských táborech chodí. Už se moc těšíme, až to vše začneme společně prožívat nanovo v novém skautském roce, který už nám klepe na dveře.

Mája

TÁBOR SVĚTLUŠEK

Letos jsme tábořily v Mastech v počtu 2 kuchařek, 5 vedoucích, 1 podvedoucí a celkem 24 dětí. Když jsme se v sobotu utábořily, večere nás rozřadila do 4 skupinek, podle ovoce v kaši. Poté nás u ohně navštívilo 5 slavných mořeplavců. Ti společně rozmlouvali o tom, že náš kapitán je nemocný a debatovali, kde by mohla být zázračná květina *Asparagus Officialis*. Došli k názoru, že už všude byli a je to snad beznadějně. Hned další den ráno nás však navštívil Tobias C. s tím, že se máme sbalit a vyplouváme na cestu za zázračnou květinou. Tak jsme společně vypluly, na moři zažívaly klidné a kritické dny a navštěvovaly různé ostrovy. Jedním

z ostrovů byl ostrov KNMS, na který jsme dorazily v pátek 6.7. O tomto ostrově jsme se dozvěděly, že by na něm mohla být květina. Musely jsme však předstoupit před vládkyni ostrova a její družky, oblečené-neoblečené, učesané-neučesané, atd. Od ní jsme se dozvěděly, že se v noci můžeme pokusit získat

semínka květiny. V noci jsme se tedy vypravily získat semínka a i přesto, že nás chytali nepřátelé, každá jsme získala jedno semínko. Po získání semínek jsme se rozloučily a vjely opět na rozlehlé moře, nyní však cestou domů. Opět jsme musely čelit nástrahám moře v podobě pirátů, nebo mořské příšery, se kterou jsme musely bojovat. Také nám jeden den došly zásoby jídla a musely jsme si vyrobit sušenky. Konečně jsme ve středu zahlédly naši pevninu, ve čtvrtek jsme zakotvily v přístavu a zasadily všechna posbíraná semínka. Další den jsme se tam šly podívat a vyrostla místo nich květina, která v sobě ukrývala podivnou kuličku. Tu jsme tedy zalily horkou

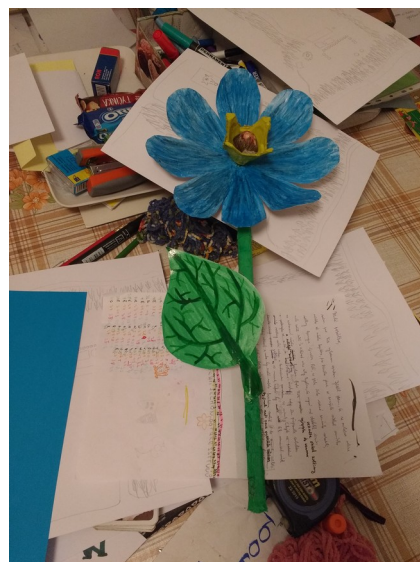

vodou a donesly nemocnému kapitánovi. Ihned po vypití začal pocíťovat známky uzdravování, proto nám dal mapu, kudy se dostat ke králi, který nám dá poklad. Vše jsme zvládly, a nakonec jsme dostaly i slíbený poklad.

Také jsme si vyrobily mnoho výrobků jako například sliz, nebo krabíky

a jednoho dne nás navštívila paní Kopecká a udělala nám takové speciální námořnické kárky. Nebojte, bylo to tetování dočasnou hennou. Ně kterým z nás vydržela skoro do konce tábora!

Stejně jako obvykle, jsme pořádaly slibovací oheň, u kterého slibovalo 5 světlušek. Také jsme poslední večer pořádaly

závěrečný oheň a krásně jsme si u něho zazpívaly. Tábor jsme si dle mého názoru moc užily a už se těšíme na další společně strávený čas na schůzkách, které čekáme začátkem září.

Market

TÁBOR VLČAT

Po bahnitých zkušenostech na minulém táboře v Mastech jsme v letošním školním roce zvolili tábořiště v Benátkách u Skuhrova nad Bělou. Tuto hezkou louku využívají každoročně rychnovští skauti pro jejich celostřediskový tábor. Jelikož měli svůj běh v prvním termínu o prázdninách, zbyly na nás poslední dva týdny v červenci. Krásné tábořiště uprostřed malé chráněné oblasti je téměř ideální. Jiní lidé sem zabloudí jen málokdy, potok je sice malý a studený, ale zato čistý a hned vedle tábora lze vystavět hráz, která je hluboká skoro půl druhého metru. Dokonce je zde i pitná voda v pumpě hned vedle dřevěné kuchyně, která je jediná stálá stavba

na louce. Jeden z důvodů, proč je to zde chráněné, je, že se zde vyskytuje jeden vzácný druh motýla, modrásek bahenní. Naštěstí výskyt tohoto druhu nás nijak neomezoval, jediné zde byl kvůli tomu kus louky neposečený. Benátky je původně jméno osady, která je vylidněná už od poválečného odsunu Němců z pohraničí. Žilo

zde až 70 lidí a býval zde mlýn. První písemná zmínka o místě je už z roku 1576.

Ironií je, že tábor začal přesně tím, čemu jsme se chtěli vyhnout. Kvůli dvoudennímu dešti se nám z tábora stal opět „prasečinec“ i když ne tak hrozný, jako loni. Na konci druhého dne jsme se už modlili za konec deště, jelikož jsme s dětmi už měli jen málo co dělat, nikdo přece nepočítal, že bude potřeba tolik programů do deště. Naštěstí byly naše modlitby vyslyšeny a pršet přestalo. Konečně jsme mohli najet na náš symbolický rámeček, Egypt. Ještě před prvním deštěm jsme stihli zahrát scénku, kdy starý faraón umírá a říká, že jeden z jeho rádců se stane jeho

nástupcem. Každý z nástupců měl svoji skupinu dětí, které mu měly k cestě na trůn pomoci. Na scénku jsme měli připravené pěkné rekvizity. Sádrouvou masku natřenou na žluto jako by byla ze zlata a spojenou korunu Severního a Jižního Nilu, které měl obojí umírající faraón. Po scénce byla úvodní hra, kde měli táborníci připravit balzamovací roztok. Další dny následovaly další hry s Egyptskou tematikou, ale i školičky, které byly také poupravené pro Egypt. Vlčata velmi bavila hra Obchodníci, kde se snaží vydělat co nejvíc peněz tím, že v jednom z měst levně něco nakoupí a v dalším draze prodají. Obtížnost zvyšoval revizor, který dával pokuty a také

to, že po nějakém čase se všechny ceny úplně přeházely. Na návštěvní den rodiče opět přivezli spotu buchet, že jsme je jedli ještě dva dny a děti odjezdy rodičů zvládaly téměř ukázkově. V druhém týdnu jsme měli jednodenní výpravu rozdělenou na dvě skupinky. Mladší, kteří šli kratší trasu, nakonec stejně místo 11 km ušli 17 a starší dokonce 25 km. Obě skupinky by ušly i více nebýt problému s vodou. Byl totiž hodně teplý den a všichni pili rychle. V tomto týdnu k nám také přijel jeden známý, který hraje aktivně airsoft a přivezl nám na ukázkou několik svých zbraní. Střílení z kuličkových zbraní samozřejmě kluky úplně uchvátilo. Tábor jsme ukončili tradiční

pokladovkou, která se povedla dokonce ještě lépe než vloni a děti si vybojovaly gumové bonbóny, Fantu a potisknuté hrníčky, ze kterých byly až překvapivě nadšení. Snad přijedou i na tábor další.

Pája

TÁBOR SLUNEČNIC A MOHYKÁNŮ

Byla neděle 1. července a Slunečnice a Mohykáni se ve 12:30 setkali na Opočenském nádraží s profesorem Antonínem Benjamínem Svojsíkem. Společně s ním se vydali na první skautský tábor do roku 1907. Následujících 14 dní putovali naší historií zpět do roku 2018. Účastníci byli rozděleni do pěti družinek. Chňapíci, Půl na půl od Orlice, Elita jelita, Otroci, Prostě MY zažili první Svojsíkův závod, léta

prosperity ale i vlastenecký boj, spáchali atentát na Reinharda Heydricha. Zažili i dvoudenní útěk před nacisty a nástup komunismu, seznámili se s veksláky, byli přepadeni během noci Rudou armádou, měli možnost podepsat Chartu 77 a nakonec slavili poslední obnovení Junáka. Počasí nám až na pár dní velice přálo a tak jsme se často pohybovali u vody, kde jsme spatřili nádherného raka.

Mohykáni zapálili slibový oheň, během kterého holky v pohodlí tábora probíraly problematiku odpadů a vyspělé společnosti, která stále roste.

Tábor jsme si společně velice užili a věřím, že si z něj každý odvezl hromadu zážitků. Těšíme se na další skautský rok plný nových přátel, vědomostí, zážitků a legrace.

Za oddíl Slunečnic a Mohykánů Přezd'a

SLOVO ZÁVĚREM + VÝZVA

Právě jste dočetli další číslo našeho občasníku. Důvody proč je takto krátký jsem napsal již v úvodu.

Vyzývám tak všechny, kteří jste například četli nějakou pěknou knihu a chtěli byste ji doporučit, či jste navštívili nějaké pěkné místo a chtěli byste ho doporučit, či prostě máte nějaký tip, třeba na nějaké méně známé hry, co si o

sychravých podzimních večerech vyrobit a ozdobit tak příbytek – PIŠTE!

Texty a fotografie posílejte na maily členů redakční rady nebo přímo na redakční mail. Budu Vám vděčen, protože nechci, aby Totem byl pouze zpravodaj a doufám, že další číslo bude opět bohatší. Uvítal bych také Váš aktivní přístup a samostatnost v

psaní článků o dění v oddílech, aby se vše nerozbíhalo a nepsalo vždy až po mých urgenčních emailech. Tak, jak jsem zmínil v úvodu, byl bych rád, kdyby Totem byl oběžník od Vás pro Vás a ne ode mě pro Vás. U dalšího čísla se těším.
Albi

TIRÁŽ

Redakční rada: Jiří Hanousek (Albi) (hanousekjiri18@gmail.com, hanousekjiri@email.cz)

Redakční mail: obeznik.totem@email.cz

Přispěli: Markéta Luštinová (Mája), Pavel Chmelař, Marékta Štaffová, Veronika Dyntarová

Autoři Fotografíí: Markéta Luštinová, Kateřina Potočková, Petr Potoček

Tisková a gramatická korektura: Jiří Novák (Ifik)

Fotografie na úvodní stránce: Světlušky na táboře, Kateřina Potočková